SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w BYDGOSZCZY

Bydgoszcz, dnia 24 listopada 2026 r.

SKO.4220.33.2026

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy w składzie orzekającym:

Przewodniczący	***- Jerzy Jamiołkowski***
Członkowie	***- Łukasz Szews***
	- Beata Dębicka

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 listopada 2026 r. sprawy z odwołania

od decyzji Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia z dnia 29 czerwca 2026 r., znak: KOM.6220.54.I.2023.2024.JR, w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego do chowu bydła 90 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr ew. 183/1, w miejscowości Dąbrowa Biskupia;

na podstawie art. 1, art. 2 i art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 6, art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej: „K.p.a." oraz w zw. z art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 64 ust. 3a, art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt 2, art. 74 ust. 3, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 ust. 1, ust. 1a i ust. 2 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 670 ze zm.), zwanej dalej: „uouioś", § 3 ust. 1 pkt 104 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.),

orzeka:

- utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 01 lutego 2023 r. Pan Marcin Szewczuk, zam. w Dąbrowie Biskupiej przy ul. Długiej 119, wystąpił do Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego do chowu bydła 90 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr ew. 183/1 w miejscowości Dąbrowa Biskupia.

Do wniosku załączono m.in. poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, mapę przedstawiającą zakres oddziaływania przedsięwzięcia, kartę informacyjną przedsięwzięcia (KIP), wypis z ewidencji gruntów obejmujący przewidywany obszar, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i uzyskaniu niezbędnych opinii organów współdziałających, wydał w dniu 30 czerwca 2023 r., decyzję, znak: KOM.6220.09.I.2023.JR, w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedmiotowej inwestycji.

W decyzji tej organ:

1) orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia;
2) określił warunki i wymagania dotyczące planowanego przedsięwzięcia w fazie realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich we wskazanym w 12 punktach zakresie;
3) ustalił wymagania dotyczące ochrony środowiska, konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 uouioś;
4) orzekł o obowiązku unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w szczególności poprzez podjęcie działań enumeratywnie wskazanych przez organ i ujętych w 10 punktach (nieprawidłowo oznaczonych);
5) ustalił charakterystykę planowanego przedsięwzięcia, przedstawioną w załączniku nr 1 do zaskarżonej decyzji, stanowiącym jej integralną część.

Od powyższej decyzji odwołania złożyli do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy za pośrednictwem Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia: Pan

, wnosząc o uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji całości i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty.

Odwołujący się podkreślili, że stanowczo sprzeciwiają się budowie dużego i negatywnie oddziałującego budynku inwentarskiego w bezpośrednim sąsiedztwie ich zabudowań. W ocenie stron budowa planowanej obory spowoduje zwielokrotnioną emisję zanieczyszczeń do atmosfery takich jak pyły, amoniak, podtlenek azotu, zwielokrotnioną emisję odorów i hałasu. Zdaniem odwołujących się realizacja planowanej inwestycji spowoduje trzykrotne powiększenie istniejącego gospodarstwa rolnego i w rezultacie skutkować to będzie powstaniem produkcji w nowym obiekcie na skalę przemysłową, a nie, jak wskazano w zaskarżonej decyzji, stanowić to będzie jedynie powiększenie już istniejącego gospodarstwa rolnego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego decyzją z dnia 14 września 2023 r., nr SKO-4220/32/23, uchyliło w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, ponieważ w ocenie organu odwoławczego zaskarżona decyzja nie odpowiadała prawu.

Po przeprowadzeniu ponownego postępowania wyjaśniającego, organ I instancji podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w decyzji z dnia 10 kwietnia 2024 r., znak: KOM.6220.09.I.2023.2024.JR.

Od powyższej decyzji odwołania o identycznej treści złożyli do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy za pośrednictwem Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia:

[redacted]) uchylenie decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy po przeprowadzeniu ponownego postępowania odwoławczego uznało, że zaskarżona decyzja kolejny raz nie odpowiada prawu i z tych względów postanowiło zaskarżoną decyzję uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji na podstawie art. 138 § 2 K.p.a.

W ramach ponownego postępowania wyjaśniającego, organ I instancji kierując się zasadą przezorności oraz wytycznymi SKO w Bydgoszczy, mając na uwadze rodzaj, skalę, uwarunkowania wewnętrzne i zewnętrzne przedsięwzięcia, istniejący konflikt społeczny, uznał, że bez przeprowadzenia pełnej oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko, nie zostaną właściwie zabezpieczone potrzeby ochrony środowiska, w tym życia i zdrowia ludzi przed niekorzystnym oddziaływaniem przedsięwzięcia.

Uwzględniając powyższe Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia postanowieniem z dnia 15 lipca 2024 r., znak: KOM.6220.26.I.2023.2024.JR, stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko stosownie do art. 66 uouioś, a także wskazał zakres i szczegółowość wymaganych danych pozwalających scharakteryzować przedsięwzięcie, rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy.

Pan Marcin Szewczuk - Inwestor, w ustawowym terminie złożył zażalenie na powyższe postanowienie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy, zaskarżając je w całości.

SKO w Bydgoszczy po przeprowadzeniu postępowania zażaleniowego, postanowieniem z dnia 30 września 2024 r., nr SKO-4220/38/24, uznało, że zaskarżone postanowienie Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia z dnia 15 lipca 2024 r., znak: KOM.6220.26.I.2023.2024.JR, nakładające na Inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, powinno być utrzymane w mocy, ponieważ pomimo pewnych uchybień w uzasadnieniu, postanowienie, to jednak zawiera prawidłowe rozstrzygnięcie, z którym organ odwoławczy się zgadza.

Na skutek skargi wniesionej przez Inwestora do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy na powyższe postanowienie SKO w Bydgoszczy, Sąd wyrokiem z dnia 06 sierpnia 2025 r., sygn. akt: II SA/Bd 992/24, uchylił zaskarżone postanowienie SKO oraz poprzedzające je postanowienie Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia.

W ocenie Sądu ustalenie dokonane przez organy, iż konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko w przedmiotowej sprawie, nie zostało jednak podjęte po wyczerpującej, wszechstronnej i wnikliwej analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, czyli sprawa nie została rozpoznana i rozstrzygnięta w jej całokształcie, dającym podstawy do ostatecznego rozstrzygnięcia. Według WSA w Bydgoszczy rozważenie podstaw potrzeby, bądź braku podstaw do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga zatem ponownego przeprowadzenia postępowania, w tym i jego uzupełnienia i dlatego też Sąd uchylił zaskarżone postanowienie wraz z postanowieniem organu I instancji.

W związku z prawomocnością wyroku WSA w Bydgoszczy z dnia 06 sierpnia 2025 r., sygn. akt: II SA/Bd 992/24, Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia zawiadomieniem z dnia 07 listopada 2025 r., znak: KOM.6220.35.I.2023/2025.JR, poinformował strony postępowania o kontynuowaniu postępowania administracyjnego z wniosku Inwestora, z datą wpływu do Urzędu Gminy w dniu 08 lutego 2023 r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego do chowu bydła 90 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr ew. 183/1, w miejscowości Dąbrowa Biskupia.

Organ poinformował, że ze względu na konflikt społeczny zaistniały w związku z planowaną inwestycją, obawy mieszkańców o zdrowie, komfort życia, korzystanie z nieruchomości oraz w odpowiedzi na żądanie stron postępowania o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w prowadzonym postępowaniu, Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia wystąpił do wyspecjalizowanych jednostek i biegłych sądowych specjalizujących się w rolnictwie o przesłaniem oferty cenowej na sporządzenie opinii biegłego w toczącym się postepowaniu administracyjnym, ale pomimo prawidłowo dostarczonych i odebranych przez adresatów zapytań ofertowych oferta na przeprowadzenie opinii biegłego z zakresu uciążliwości odorowej i hałasu nie zostały złożone.

W związku z wieloletnim czasem postępowania w przedmiotowej sprawie Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia pismem z dnia 01 grudnia 2025 r. znak: KOM.6220.36.I.2023/2025.JR, wystąpił do Inwestora o potwierdzenie czy cały zakres inwestycji pozostaje w takim samym charakterze i zakresie, jak w złożonej wraz z pierwotnym wnioskiem z lutego 2023 r. dokumentacji, a w tym KIP wraz z uzupełnieniem oraz czy Inwestor planuje jakieś zmiany. Inwestor odpowiedział, że nie zakłada lokalizacji obiektu w innym miejscu.

Jednak w związku z kontunuowaniem postępowania po prawomocnym wyroku WSA w Bydgoszczy Inwestor pismem z datą wpływu od Organu w dniu 27 stycznia 2026 r., przedstawił „kompromisowe" rozwiązanie zakładające zmianę lokalizacji projektowanego budynku inwentarskiego o ok. 37 m w kierunku południowym, tj. oddalenie inwestycji od granicy działek zabudowanych o 83 m przy zachowaniu zakresu inwestycji zgodnie z pierwotnym wnioskiem. Organ potraktował powyższe pismo jako uzupełnienie Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia (KIP) polegające na zmianie lokalizacji inwestycji zgodnie z opisem, a więc chodzi tu o przesunięcie obiektu inwentarskiego o 37 m w kierunku południowym.

Po ponownym przeanalizowaniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia wraz z uzupełnioną KIP, Organ w dniu 29 stycznia 2026 r. ponownie wystąpił do organów współdziałających o wydanie opinii w sprawie stwierdzenia lub braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu pismem z dnia 5 lutego 2026 r., znak: BD.ZZŚ.5.4130.35.2026.WL, przedstawił opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wskazując jednocześnie na konieczność uwzględniania w decyzji środowiskowej wskazanych wymagań ujętych w siedmiu punktach.

Z kolei Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Inowrocławiu opinią z dnia 09 lutego 2026 r., znak: NNZ.9022.5.4.2026, odstąpił od potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, po uprzednim wyzwaniu Inwestora do złożenia wyjaśnień, postanowieniem z dnia 25 marca 2026 r., znak: WOO.4220.49.2026.MK.2.2., wyraził opinię, iż dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie ma konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. RDOŚ wskazał jednocześnie:

1) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich;
2) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 uouioś;
3) obowiązek unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko z enumeratywnym wskazaniem poszczególnych obowiązków.

Organ współdziałający na podstawie przedstawionej dokumentacji dokonał wnikliwej analizy uwarunkowań realizacji planowanej inwestycji w oparciu o art. 63 ust. 1 uouioś, zwłaszcza kwestie lokalizacji planowanego przedsięwzięcia, jak również jego skalę i charakter i w rezultacie tej analizy stwierdził brak możliwości znaczącego negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia podkreślił, że w procesie wydawania decyzji w przedmiotowej sprawie Organ uwzględnił stanowiska i opinie organów współdziałających oraz miał też na uwadze fakt, iż okoliczni mieszkańcy sprzeciwiają się budowie tak dużego i negatywnie oddziałującego budynku inwentarskiego w bezpośrednim sąsiedztwie ich zabudowań. Organ zaznaczył, że wydając decyzję mógł działać jedynie na podstawie i w granicach prawa, a więc w przypadku braku przepisu odnoszącego się do problematyki „odorowej" planowanego przedsięwzięcia, nie mógł uwzględnić wartości pozaprawnych, ograniczając prawo Inwestora do dysponowania własną nieruchomością. Organ wskazał, że na terenie działki nr ew. 183/1, produkcja rolna prowadzona jest od kilkudziesięciu lat, w tym produkcja zwierzęca, zaś właściciele działek na których powstały budynki mieszkalne mieli świadomość, że prowadzona jest tam produkcja związana z chowem zwierząt.

Organ zaznaczył, że na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji, a w tym KIP i jej uzupełnień, ustalono, iż przedmiotem planowanej inwestycji jest budowa budynku inwentarskiego do chowu bydła o powierzchni zabudowy ok. 750 m^2 wraz z niezbędna infrastrukturą, co będzie realizowane na działce o nr ew. 183/1, obręb Dąbrowa Biskupia. W ramach przedmiotowej inwestycji planowana jest budowa płyty obornikowej o powierzchni 300 m^2 ze zbiornikiem na gnojówkę o pojemności 350 m^3, dwukomorowego zbiornika na ścieki oraz przewiduje się posadowienie kontenera na padlin. W planowanym obiekcie inwentarskim prowadzony będzie chów bydła mlecznego na uwięzi na płytkiej ściółce. Maksymalna obsada wyniesie 90 sztuk krów mlecznych, tj. 90 DJP. Chów zwierząt prowadzony będzie wyłącznie w nowo powstałym budynku, a istniejące obiekty przeznczone aktualnie do chowu zwierząt wykorzystywane będą na cele magazynowe. Proces technologiczny obejmuje utrzymanie bydła w systemie obrotowym. Wszystkie stanowiska wykorzystywane będą do hodowli krów mlecznych, zaś cielęta będą sprzedawane po wycieleniu.

Teren planowanego przedsięwzięcia nie jest objęty ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Najbliższe otoczenie terenu objętego przedsięwzięciem stanowią grunty użytkowane rolniczo, grunty orne, droga wojewódzka DW 252, ciek wodny oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, nienależąca do Inwestora, znajduje się w odległości ok. 83 m od planowanego obiektu inwentarskiego, w kierunku północnym.

Inwestycja z uwagi na lokalizację nie będzie miała wpływu na różnorodność biologiczną. W celu zminimalizowania ewentualnego negatywnego wpływu instalacji na krajobraz i warunki mieszkaniowe zaplanowano wykonanie pasa zieleni izolacyjnej wokół instalacji, składającego się z dwóch lub trzech pasów wykonanych z roślinności głównie zimozielonej o minimalnej długości 210 m i całkowitej szerokości minimalnej 3 m.

Nasadzenia mają również na celu ograniczenie ingerencji w krajobraz oraz będą pełnić funkcję izolacyjną oraz biocenotyczną dla fauny. Planowana inwestycja nie wiąże się z wycinką drzew lub krzewów.

Przedsięwzięcie wiąże się głównie w emisją substancji złowonnych oraz generowaniem hałasu. Na etapie realizacji prace budowlane, a w tym praca sprzętu budowlanego, spowodują okresowe uciążliwości. Z kolei w fazie eksploatacji przedsięwzięcia wystąpi emisja zorganizowana z procesów technologicznych. Gazy i pyły ulatniające się z odchodów zwierząt usuwane będą za pośrednictwem wentylacji grawitacyjnej.

Głównym źródłem hałasu będzie: ruch pojazdów, hałas powodowany przez zwierzęta oraz hałas generowany przez urządzenia techniczne zainstalowane wewnątrz budynku. Przeprowadzona analiza wykazała brak przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w stosunku do najbliższej zabudowy chronionej akustycznie.

Organ zaznaczył, że głównym argumentem podnoszonym w sprzeciwie lokalnej społeczności przeciwko realizacji planowanego przedsięwzięcia jest hodowla zwierząt i wiążąca się z nią uciążliwość odorowa. Projektowana inwestycja będzie przede wszystkim źródłem emisji zorganizowanej i niezorganizowanej w postaci m.in. amoniaku, siarkowodoru, dwutlenku azotu, tlenku węgla, pyłu zawieszonego PM 10, Pm 2,5 , czy też emisji odorów związanych z procesem technologicznym hodowli krów., a także emisji zanieczyszczeń emitowanych z procesów energetycznych oraz pomocniczych. Z KIP wynika, że wielkość emisji poszczególnych zanieczyszczeń do powietrza nie przekracza przyjętych norm. Organ podkreślił, że obecnie w polskim systemie prawnym nie ma regulacji normatywnych, umożliwiających uzależnienie wydania pozytywnej bądź negatywnej decyzji środowiskowej od poziomu emitowanego przez inwestycję odoru.

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia wskazał, że istotną rolę w powstawaniu uciążliwości zapachowej z obiektów gospodarki hodowlanej mają takie czynniki jak: temperatura pomieszczeń, wilgotność, prędkość ruchu powietrza, wielkość dostępnej powierzchni, rodzaj posadzki, rodzaj stosowanych ściółek, konstrukcja systemów wentylacji, czy też metody postępowania z wytworzonym obornikiem, a także sposób żywienia zwierząt.

Ograniczenie emisji pyłów, gazów, substancji złowonnych oraz aerozoli bakteryjnych nastąpi poprzez stosowanie odpowiedniej diety dla zwierząt, utrzymywanie wysokich standardów higieny pomieszczeń inwentarskich oraz dezynfekcję przy użyciu wapna hydratyzowanego.

Zgodnie z uzupełnieniem KIP po realizacji inwestycji w gospodarstwie Inwestora zostanie wyprodukowane rocznie 5.925,96 kg azotu. Do zagospodarowania powstałego nawozu niezbędna jest powierzchnia o wielkości 34,85 ha. Inwestor powstały nawóz zagospodaruje na polach własnych o powierzchni 115 ha.

Nie przewiduje się ponadnormatywnego oddziaływania planowanej inwestycji na poszczególne elementy środowiska takie jak: panujący klimat akustyczny i powietrze oraz wody powierzchniowe i podziemne. Przedsięwzięcie będzie zlokalizowane poza obszarami chronionymi w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2024 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 1315), w tym poza wyznaczonymi, mającymi znaczenie dla Wspólnoty i projektowanymi przekazanymi do Komisji Europejskiej obszarami Natura 2000.

Teren planowanej inwestycji znajduje się poza obszarami głównych zbiorników wód podziemnych oraz terenami zagrożenia powodzią.

Po przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie oraz uwzględnieniu opinii organów współdziałających, Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia decyzją z dnia 29 czerwca 2026 r., znak: KOM.6220.54.I.2023.2024.JR, orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określił środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku

inwentarskiego do chowu bydła 90 DJP wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr ew. 183/1, w miejscowości Dąbrowa Biskupia.

W uzasadnieniu decyzji Organ przedstawił stan faktyczny w sprawie, przebieg całego postępowania administracyjnego oraz uzasadnienie faktyczne i prawne dla podjętego rozstrzygnięcia. Organ ustosunkował się do złożonych sprzeciwów lokalnej społeczności dla realizacji planowanej inwestycji. Organ podkreślił, że obliczenia przedstawione w uzupełnieniu KIP z dnia 30 stycznia 2026 r. przez pełnomocnika inwestora, pozwoliły na stwierdzenie, że zastosowane rozwiązania techniczne pozwolą na minimalizację uciążliwości emisyjno-odorowych, które zostaną w znacznym stopniu ograniczone. Organ wskazał też na kompromisowe odsunięcie przez Inwestora inwestycji na odległość 83 m od zabudowy mieszkaniowej, co niewątpliwie pozwoli zmniejszyć uciążliwość odorową. W ocenie Organu działania wskazane w KIP i jej uzupełnieniu pozwolą na minimalizację uciążliwości, co spowoduje, że planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z wymaganiami przepisów o ochronie środowiska. Przykładowo obornik, który będzie magazynowany na płycie obornikowej, przykrywany będzie materiałem nieprzepuszczalnym w celu redukcji emisji złowonnej do powietrza.

Z kolei z analizy rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, przedstawionej w uzupełnionej KIP, wynika, iż standardy jakości powietrza zostaną dotrzymane.

Organ podkreślił, że nie można odmówić wydania decyzji ze względu na niezadowolenie społeczne.

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia wskazał również, że w dniu 28 kwietnia 2026 r. wpłynął do Wójta ponownie wniosek o przeprowadzenie opinii biegłego z zakresu hałasu oraz biegłego z zakresu uciążliwości odorowej. Organ w związku z powyższym wystąpił w dniu 30 kwietnia 2026 r. z zapytaniem ofertowym o przesłanie oferty cenowej na sporządzenie opinii biegłego w wyżej wskazanym zakresie do wyspecjalizowanych jednostek, w tym do Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w szczecinie, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej, Pracownia Zapachowej Jakości Powietrza, o przedstawienie oferty cenowej. Jednak pomimo prawidłowo dostarczonych i odebranych przez adresata zapytań ofertowych, oferta nie została złożona. Podobna próba z dnia 12 maja 2026 r. również nie przyniosła rezultatu. W takiej sytuacji Organ uznał, że dalsze zapytania prowadziłyby do bezpodstawnego wydłużenia postępowania administracyjnego.

Organ uznał więc na podstawie zgromadzonej dokumentacji, że przedsięwzięcie nie będzie powodowało ponadnormatywnej emisji substancji do powietrza oraz emisji hałasu, a także nie spowoduje zanieczyszczenia gleb, wód powierzchniowych i podziemnych, a w takiej sytuacji, zdaniem Organu, planowana inwestycja nie wymaga przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Mając powyższe na uwadze Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia wydał w dniu 29 czerwca 2026 r. decyzję znak: KOM.6220.54.I.2023.2024.JR, orzekającą o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określającą środowiskowe uwarunkowania dla realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Od powyższej decyzji zostało wniesione odwołanie do SKO w Bydgoszczy przez: [redacted]/k, [redacted]. Odwołujący się zarzucili m.in.: niewykonanie wskazań SKO, niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, brak rzeczywistego odniesienia się do zarzutów stron, bezzasadne odstąpienie od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, pominięcie analizy lokalizacji przedsięwzięcia, brak rzetelnej analizy oddziaływania odorowego, oparcie decyzji na deklaracjach Inwestora, nieusunięcie wątpliwości, naruszenie prawa własności właścicieli nieruchomości sąsiednich, niepowołanie

biegłego, brak analizy wszystkich skutków funkcjonowania inwestycji, naruszenie zasady przezorności. W związku z powyższym strony wniosły o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania z obowiązkiem przeprowadzenia pełnego postępowania dowodowego.

Mając powyższe na uwadze strony odwołujące się zaskarżyły w całości przedmiotową decyzję Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia oraz wniosły o:
- uchylenie w całości zaskarżonej decyzji;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;
- przeprowadzenie pełnego postępowania dowodowego;
- przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko
- dopuszczenie dowodu z opinii niezależnego biegłego z zakresu ochrony środowiska, modelowania emisji odorów, emisji amoniaku oraz oddziaływania ferm zwierzęcych na tereny zabudowy mieszkaniowej;
- przeprowadzenie analizy oddziaływań skumulowanych zgodnie z art. 63 uouioś.

W uzasadnieniu odwołania strony przedstawiły argumentację uzasadniająca przedstawione zarzuty. Strony zaznaczyły, że organ I instancji ograniczył się jedynie do formalnego powtórzenia wcześniejszych ustaleń, bez rzeczywistego wykonania zaleceń Kolegium, a więc, w ocenie stron, doszło do naruszenia art. 7 K.p.a., art. 77 § 1 K.p.a., art. 80 K.p.a., art. 107 § 3 K.p.a., a także zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa. Zdaniem stron działanie organu I instancji prowadzi do iluzorycznego rozpoznania sprawy i stanowi naruszenie podstawowych zasad postępowania administracyjnego.

Strony zarzuciły organowi nieprzeprowadzenie pełnego postępowania dowodowego, co stanowi naruszenie zasady prawdy obiektywnej. Według stron organ ma obowiązek wyjaśnić wszelkie okoliczności sprawy, a nie wybierać wyłącznie dowody korzystne dla Inwestora.

Strony zarzuciły też bezpodstawne odstąpienie od przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, a także brak rzetelnej analizy oddziaływań skumulowanych z innymi przedsięwzięciami znajdującymi się na obszarze oddziaływania inwestycji oraz naruszenie zasady przezorności i pominięcie rzeczywistego wpływu inwestycji na prawa właścicieli nieruchomości sąsiednich.

Odwołujące się strony zaznaczyły, że ich stanowisko nie wynika z braku akceptacji dla działalności rolniczej ani z niezrozumienia realiów życia na terenach wiejskich. Strony zaznaczyły, że pochodzą z rodzin prowadzących gospodarstwa rolne, że znają specyfikę pracy w rolnictwie i uciążliwości z nią związane. Jednak w swoim odwołaniu domagają się rzetelnego postępowania administracyjnego oraz pełnego wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, ponieważ obawiają się, że planowana inwestycja ze względu na swoją skalę i lokalizację może w istotny sposób wpłynąć na możliwość korzystania z ich domów i działek. Zdaniem stron w zaskarżonej decyzji zabrakło właściwej analizy dającej odpowiedź na zalecenia i wytyczne wskazane przez organ odwoławczy we wcześniejszych decyzjach. Według stron nie jest wystarczające wskazanie, że organ zapoznał się z wytycznymi Kolegium, bez realizacji tych zaleceń, a z decyzji nie wynika, aby organ przeprowadził własne ustalenia, niezależne od stanowiska Inwestora.

W ocenie stron organ I instancji nie odniósł się we właściwy sposób do zarzutów właścicieli nieruchomości i bezzasadnie odstąpił od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w sytuacji, gdy planowana inwestycja nie jest przedsięwzięciem o marginalnym znaczeniu, bowiem jego funkcjonowanie wiąże się z nieuniknioną emisją substancji zapachowych, zwiększonym ruchem pojazdów, magazynowaniem nawozów naturalnych, okresowym usuwaniem obornika oraz całodobowym utrzymywaniem zwierząt gospodarskich. Zdaniem stron obowiązkiem organu było wykazanie w sposób niebudzący

wątpliwości, że pomimo skali przedsięwzięcia oraz jego lokalizacji nie wystąpią znaczące oddziaływania na środowisko, ale organ obowiązku tego nie wykonał.

Strony zarzuciły zaskarżonej decyzji brak rzetelnej analizy oddziaływania odorowego, a w tym iż organ nie przedstawił analizy pozwalającej na jednoznaczne ustalenie zasięgu rozprzestrzeniania się substancji zapachowych z uwzględnieniem modelowania ich rozprzestrzeniania się, wpływu wiatrów, ukształtowania terenu, wpływu warunków atmosferycznych na intensywność odorów. Nie wskazano również, jakie będą skutki magazynowania obornika oraz jego okresowego wywożenia na pola.

Strony zarzuciły też, że organ znacznie więcej uwagi poświęcił na wpływ planowanego przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, niż na zdrowie i życie ludzi mieszkających w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji.

W ocenie stron organ nie przeprowadził postępowania w prawidłowy sposób, bowiem nie zapewnił właściwego wyważenia interesu Inwestora i praw właścicieli nieruchomości sąsiednich. Organ m.in. nie odniósł się do możliwości korzystania z terenów przydomowych, ogrodów, miejsc rekreacji, ani wpływu inwestycji na przyszłe zagospodarowanie nieruchomości.

Jednym z głównych zarzutów, według stron, było zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Strony zaznaczyły, że obowiązek dokładnego wyjaśnienia sprawy nie może zostać uchylony wyłącznie dlatego, że pierwszy podmiot odmówił sporządzenia opinii lub nie było możliwości jej uzyskania w zakładanym terminie.

W części końcowej odwołania strony podniosły, że decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy. Zdaniem stron organ I instancji nie przeprowadził wyczerpującego postępowania dowodowego, nie odniósł się w sposób należyty do wszystkich zarzutów stron, nie zweryfikował twierdzeń Inwestora przy użyciu odpowiednich środków dowodowych oraz nie wykazał w sposób przekonujący, że planowane przedsięwzięcie nie będzie powodowało znaczącego oddziaływania na środowisko oraz nieruchomości sąsiednie.

Uwzględniając powyższe strony wniosły tak jak we wstępnej części odwołania, a więc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania z obowiązkiem przeprowadzenia pełnego postępowania dowodowego.

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia w piśmie przewodnim z dnia 31 lipca 2026 r., przekazującym akta sprawy wraz z odwołaniem, szczegółowo ustosunkował się do zarzutów podniesionych w odwołaniu, podkreślając, że są one niesłuszne oraz wniósł o utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy.

Ustosunkowując się do podniesionych zarzutów w odwołaniu, Organ zaznaczył, że zarzuty te są nieuzasadnione, ponieważ rozpatrując sprawę Organ na każdym etapie postępowania działał na podstawie przepisów prawa zachowując szczególną staranność w procesie decyzyjnym. Organ wskazał, że każda ze skonfliktowanych stron broni wyłącznie własnego interesu i nie dąży do jakiegokolwiek porozumienia oraz że żadna ze stron nie zapoznała się z zebranym w postępowaniu materiałem dowodowym, powtarzając po raz kolejny te same żądania , bez poparcia dowodowego.

Organ sprostował też informację, że odwołujące się strony są właścicielami nieruchomości bezpośrednio graniczącymi z terenem inwestycji, ponieważ wszyscy odwołujący się są właścicielami nieruchomości z zabudową mieszkalną, stanowiącymi działki o nr: 64/7, 64/11 i 64/8, obr. ewid. Dąbrowa Biskupia, które to działki na żadnym etapie postępowania nie graniczyły bezpośrednio z działką nr 183/1, na której planowana jest przedmiotowa inwestycja. Są to nieruchomości położone po drugiej stronie drogi wojewódzkiej Nr 252 o wzmożonym ruchu komunikacyjnym generującym emisję

zanieczyszczeń oraz hałas. Oznacza to, że najbliższa zabudowa zagrodowa, zlokalizowana w kierunku północnym, znajduje się w odległości ok. 90 m od planowanej inwestycji.

Jedynie działka Pani Karoliny Pomianowskiej-Sitarczyk o nr ewid. 185/3, graniczy bezpośrednio z działką planowanej inwestycji. Jest to działka rolna o pow. 1,9300 ha, użytkowana rolniczo, stanowiąca grunty orne RIVa, RIVb i RV. Na etapie złożenia wniosku o wydanie decyzji środowiskowej najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajdowała się w odległości ok. 40 -50 m od planowanego obiektu inwentarskiego, ale w wyniku „kompromisowej" decyzji Inwestora, lokalizacja inwestycji została przesunięta w głąb działki nr 183/1 o ok. 37 m w kierunku południowym, co spowodowało oddalenie inwestycji o ok. 83 m od granicy działek, na których znajduje się najbliżej położona zabudowa mieszkaniowa.

Organ przedstawił też przebieg postępowania w rozpatrywanej sprawie w 56 punktach, podkreślając, że prowadząc postępowanie analizował i rozpatrywał wszelkie zagrożenia i uciążliwości związane z planowanym przedsięwzięciem i dopiero na tej podstawie określił wpływ planowanej inwestycji na środowisko, a następnie określił warunki likwidacji lub minimalizacji stwierdzonych zagrożeń.

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia zaznaczył, że wyniku podjętych działań proceduralnych w analizowanej sprawie zarówno przez organ I Instancji jak i przez organ odwoławczy, z uwzględnieniem wyroku Wojewódzkiego Sądu administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 06 sierpnia 2025 r., sygn. akt: II SA/Bd 992/24, uchylającego zaskarżone postanowienie SKO w Bydgoszczy oraz poprzedzające je postanowienie Wójta nakładające na Inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenie Raportu OOŚ, Organ dokonał pełnego uzupełnienia dokumentacji zwłaszcza ze względu na wskazaną wyżej zmianę lokalizacji inwestycji, popartej obliczeniami i ustaleniami wykonanymi, tak jak do Raportu OOŚ. Zastosowano bowiem system obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń: OPERAT FB: v6.4.10./2012 Ryszard Samoć – zatwierdzony przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie pismem znak: BA/147/96. Z kolei autor Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia (KIP) – Pan Mariusz Pińkowski, pełnomocnik Inwestora, posiadający długoletnie doświadczenie w sporządzaniu raportów i kart KIP, oświadczył, że wszelkie sporne kwestie, takie jak dotyczące odorów czy powiązań z innymi przedsięwzięciami, po dokonaniu poprawek wymaganych przez RDOŚ, zostały wyjaśnione i poparte właściwymi badaniami i wyliczeniami, tak jakby to było zrobione dla celów sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Według Organu, rzetelna i wnikliwa ocena i analiza uzupełnionej KIP, w sytuacji, gdy nie była przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przy zachowaniu obowiązujących reguł dowodowych, pozwoliła na stwierdzenie, że zastosowane rozwiązania techniczne pozwolą na minimalizację uciążliwości emisyjno-odorowych.

Organ podkreślił, że w ramach realizacji wytycznych organu odwoławczego starał się uzyskać opinię biegłego, lecz pomimo podejmowanych kilkukrotnych prób żadna oferta na sporządzenie opinii z zakresu uciążliwości odorowej nie została złożona. Organ uznał, że ze względu na fakt, iż nie jest związany opinią biegłego, lecz dokonuje jedynie jej swobodnej oceny, to kolejne zapytania ofertowe i dalsze poszukiwania odpowiedniego specjalisty, bezpodstawnie wydłużałyby postępowanie administracyjne. Natomiast zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na uznanie, że planowane przedsięwzięcie nie będzie powodowało ponadnormatywnej emisji substancji do powietrza oraz hałasu, a także że nie spowoduje zanieczyszczenia gleb, wód powierzchniowych i podziemnych, w związku z czym nie jest wymagane przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia wskazał, że matariał dowodowy zebrany w sprawie był kompletny, tj. dotyczył wszystkich okoliczności faktycznych, które mają znaczenie w sprawie, zaś Organ rozstrzygnął sprawę, dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego z uwzględnieniem opinii wszystkich organów współdziałających,

tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Dyrektora Zarządu Zlewni w Toruniu oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Inowrocławiu, które przedstawiły stanowiska, iż nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanej inwestycji.

Organ zaznaczył, że wbrew zarzutom stron Organ dokonał analizy rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, co zostało przedstawione w uzupełnionej KIP. Z analizy tej wynika, że standardy jakości powietrza zostaną dotrzymane. Granica terenu inwestycyjnego zostanie odizolowana naturalną barierą w postaci pasa zieleni. Dodatkowo Inwestor został zobowiązany do zastosowania różnych technologii zmniejszających stężenie maksymalne emitowanych zanieczyszczeń, m.in. poprzez prowadzenie higienicznego chowu zwierząt oraz dodawanie do pokarmu preparatów obniżających zapach, a także poprzez zapewnienie odpowiednich warunków sanitarno-higienicznych wewnątrz obiektu inwentarskiego w wariancie chowu ściółkowego.

Z kolei Organ ustalił, że ze względu na odległości i charakter planowanej inwestycji wykluczone jest kumulowanie się oddziaływania w związku z dwiema fermami drobiu zlokalizowanymi w miejscowości Dąbrowa Biskupia na działkach nr 91/1 i 91/2, ok. 980 m od projektowanej inwestycji oraz na działkach nr 54/1 i 54/4, w odległości ok. 500 m od terenu inwestycji, m.in. w związku z usytuowaniem za terenem leśnym, który stanowi naturalną barierę chroniącą lokalne tereny zabudowy mieszkaniowej przed rozprzestrzenianiem się w powietrzu odorów i złowonnych aerozoli.

Organ wskazał też, że ze względu na nałożenie na Inwestora szeregu warunków i wymagań nakazujących podjęcie środków służących zapobieganiu przewidywanym szkodom środowiskowym jeszcze przed rozpoczęciem działalności, a także dotyczących planowanego przedsięwzięcia w fazie realizacji, eksploatacji, jak i użytkowania, to wykluczone jest naruszenie zasady przezorności oraz zasady prewencji wynikających z prawa ochrony środowiska oraz prawa Unii Europejskiej. Organ podjął określone działania nakładając na Inwestora wskazane wyżej warunki i wymagania, ponieważ samo prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków jest podstawą do wprowadzenia odpowiednich działań zapobiegawczych.

Odpowiadając na zarzuty stron odwołujących się dotyczące naruszenia art. 7, art. 77 § 1, art. 80 oraz art. 107 § 3 K.p.a. Organ podkreślił, że są one nieuzasadnione. Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane bowiem po wyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego, a w tym KIP wraz z jej uzupełnieniami oraz opinii organów współdziałających. Organ zaznaczył, że orzeczenia tych organów nie zostały przez strony zaskarżone, zaś KIP wraz z uzupełnieniami została sporządzona przez profesjonalny podmiot mający długoletnie doświadczenia w rozważanym zakresie. Dokumentacja zgromadzona w sprawie została zweryfikowana i zaopiniowana przez specjalistyczne organy administracji państwowej. Organ nie zgodził się z zarzutami, iż Wójt w zaskarżonej decyzji powtarzał stanowisko z KIP i uzyskanych opinii, ponieważ w ocenie Organu, organ I instancji ma prawo jako swoje własne przyjmować stanowisko organów współdziałających i nie musi szczegółowo tego udowadniać, w przeciwieństwie do sytuacji, gdy są podważane te opinie.

Organ zaznaczył również, iż okoliczność, że właściciele nieruchomości znajdujących się w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia nie zgadzają się na jego funkcjonowanie, nie stanowi samodzielnie dostatecznej podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Organ zwrócił uwagę na fakt, że strony odwołujące się nie przedstawiły żadnej opinii, czy też ekspertyzy specjalistycznej, która podważyłaby ustalenia Organu dokonane na podstawie zebranej dokumentacji w sprawie. W ocenie Organu w tym zakresie nie są wystarczające twierdzenia samych stron związane z wątpliwościami, co do zrealizowania przez Inwestora założeń zawartych w KIP albo nałożonych decyzją środowiskową.

Organ podkreślił, że strony w swoich pismach protestujących i sprzeciwach ograniczają się jedynie do ogólnych zarzutów, bez wskazania naruszenia konkretnej normy prawnej, a więc w sytuacji związanego charakteru decyzji środowiskowej, Organ nie może odmówić wydania takiej decyzji.

Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia wskazał, że prowadząc postępowanie administracyjne w rozpatrywanej sprawie, organ I instancji kierował się m.in. zasadą bezstronności oraz zasadą równego traktowania. Wydając zaskarżoną decyzją Organ miał na uwadze uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 uouioś, które wskazują, że przy orzekaniu w zakresie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko organ powinien uwzględnić m.in. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, jego usytuowanie, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1 uouioś.

W ocenie Organu określone zaskarżoną decyzją warunki eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia po zrealizowaniu przez Inwestora sprawią, że planowane przedsięwzięcia będzie zgodne z wymaganiami przepisów o ochronie środowiska.

Mając powyższe na uwadze Organ wniósł o utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego utrzymało zaskarżoną decyzję w mocy, ponieważ, w ocenie Kolegium, odpowiada ona prawu

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 roku, poz. 670 ze zm.), zwana dalej: „uouioś".

Warto wyraźnie podkreślić, że co do zasady postępowanie w sprawie uwarunkowań środowiskowych przedsięwzięcia przeprowadza się przed wydaniem decyzji zezwalającej na inwestycję. Postępowanie to dotyczy planowanego dopiero przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez Inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony_środowiska (zob. wyrok NSA w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 696/2009, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie stanowi aktu, który dawałby podstawę do rozpoczęcia robót i realizacji inwestycji, a tym samym nie narusza na tym etapie inwestycyjnym żadnych praw osób trzecich i nie prowadzi do wyrządzenia znacznej szkody lub nieodwracalnych skutków (postanowienie NSA z dnia 01 lutego 2010 r., sygn. akt II OZ 35/10, opubl. Wspólnota 2010/8/26).

Istotą postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest więc rozpoznanie wszelkich zagrożeń i uciążliwości zamierzonego przedsięwzięcia wobec środowiska i dopiero na tej podstawie określenie wpływu planowanej inwestycji na środowisko, a następnie warunków likwidacji lub minimalizacji stwierdzonych zagrożeń.

Samo uzyskanie pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie przesądza jeszcze o tym, czy Inwestor przystąpi do realizacji planowanego przedsięwzięcia. Skoro bowiem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa szczegółowe warunki realizowania zamierzonego przedsięwzięcia na danym terenie, to do Inwestora będzie należała decyzja, czy przy spełnieniu nałożonych decyzją warunków inwestycja nadal będzie dla niego opłacalna. Należy również pamiętać, że decyzja o środowiskowych

uwarunkowaniach jest jednym z etapów realizacji inwestycji i wcale nie musi oznaczać, że w przypadku pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zainteresowany podmiot uzyska również pozostałe, wymagane odrębnymi przepisami pozwolenia umożliwiające mu realizację zamierzonego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 uouioś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Przy czym w myśl ust. 2 cyt. artykułu uzyskanie decyzji środowiskowej jest wymagane dla planowanych:
1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Określenie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z reżimem prawnym obowiązującym dla zaskarżonej decyzji uregulowane jest w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.).

Planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt. 104 lit. a cyt. wyżej rozporządzenia, co oznacza, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie było wymagane obligatoryjnie.

W myśl § 3 ust. 1 pkt 104 lit. a przywołanego rozporządzenia, do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się:
chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w pkt 103:
a) w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP i mniejszej niż 210 DJP - jeżeli ta działalność będzie prowadzona:
– w odległości mniejszej niż 210 m od:
terenów lub gruntów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, tj. mieszkaniowych, rolnych zabudowanych zajętych pod budynki mieszkalne, innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt, zurbanizowanych niezabudowanych lub w trakcie zabudowy, rekreacyjno-wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone,
- zrealizowanego, realizowanego lub planowanego przedsięwzięcia chowu lub hodowli zwierząt innych niż norki, w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP,
- na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie budynku inwentarskiego do chowu bydła wraz z niezbędną infrastrukturą i realizowane będzie na działce o numerze ewid. 183/1 w miejscowości Dąbrowa Biskupia.

W ramach przedsięwzięcia planuje się także budowę:
- płyty obornikowej ze zbiornikiem na gnojówkę;
- dwukomorowego zbiornika na ścieki;
- kontenera na padlinę.

W planowanym obiekcie inwentarskim o powierzchni zabudowy do ok. 750 m^2, prowadzony będzie chów bydła mlecznego na uwięzi, na płytkiej ściółce. Maksymalna obsada w budynku wyniesie 90 szt. krów mlecznych, tj. 90 DJP. Obecnie maksymalna obsada w gospodarstwie wynosi 34,55 DJP. Chów zwierząt prowadzony będzie wyłącznie w nowo powstałym budynku, a istniejące aktualnie obiekty przeznaczone do chowu zwierząt będą wykorzystywane na cele magazynowe.

Proces technologiczny obejmuje chów krów mlecznych. Inwestor dopuszcza możliwość odchowu cieląt, ale przy zachowaniu współczynnika obsady nieprzekraczającego 90 DJP. Cielęta będą sprzedawane po wycieleniu. Proces technologiczny obejmuje utrzymanie bydła w systemie obrotowym. Przedsięwzięcie nie obejmuje przetwórstwa mleka ani prowadzenia innych rodzajów produkcji zwierzęcej. Hala udojowa zlokalizowana będzie również w planowanym budynku obory.

Przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na terenie nieruchomości o powierzchni 3,42 ha, na której prowadzone jest gospodarstwo rolne.

Najbliższe otoczenie terenu objętego przedsięwzięciem stanowią grunty użytkowane rolniczo, grunty orne, droga wojewódzka DW 252, ciek wodny oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Najbliższe zabudowania mieszkaniowe znajdują się w odległości ok. 60 m w kierunku północnym od omawianej obory.

Teren planowanej inwestycji nie jest objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Inwestycja z uwagi na lokalizację nie będzie miała wpływu na różnorodność biologiczną. W celu zminimalizowania ewentualnego negatywnego wpływu inwestycji na krajobraz i warunki mieszkaniowe zaplanowano wykonanie pasów zieleni izolacyjnej o minimalnej długości 210 m i minimalnej szerokości 2,5 m. Inwestor zamierza dokonać nasadzeń roślinności krzewiastej rodzimych gatunków, w formie liniowej, wzdłuż ogrodzenia farmy. Nasadzenia mają również na celu ograniczenie ingerencji w krajobraz, a także będą pełnić funkcję izolacyjną oraz biocenotyczną dla fauny.

Na etapie realizacji przedsięwzięcia źródłem emisji hałasu do środowiska będzie ruch środków transportu dowożących surowce, a także maszyn i urządzeń związanych z realizacją inwestycji. Z uwagi na wykorzystywanie ciężkiego sprzętu wyłącznie w ciągu dnia, nie przewiduje się powstania negatywnego oddziaływania w omawianym zakresie.

Hałas emitowany z gospodarstwa po zrealizowaniu inwestycji związany będzie z bytowaniem zwierząt wewnątrz budynków, pracą sprzętu udojowego i służącego do przechowywania mleka oraz silników pojazdów poruszających się po terenie gospodarstwa. W budynku inwentarskim wykorzystywana będzie wentylacja grawitacyjna. Nie przewiduje się zastosowania agregatu prądotwórczego napędzanego silnikiem spalinowym.

Na etapie realizacji inwestycji głównym źródłem emisji substancji do powietrza będą zanieczyszczenia związane z pracą sprzętu budowlano-montażowego i środków transportu o napędzie spalinowym, a także zanieczyszczenia związane z wykonywanymi pracami instalacyjnymi. Można ocenić, że wskazane wyżej zanieczyszczenia nie będzie miały istotnego wpływu na stan czystości powietrza atmosferycznego.

W fazie eksploatacji przedsięwzięcia wystąpi emisja zorganizowana z procesów technologicznych związanych z chowem bydła. Gazy i pyły ulatniające się z odchodów zwierząt będą usuwane za pomocą wentylacji grawitacyjnej. Ponadto, w fazie eksploatacji przedsięwzięcia wystąpi również emisja niezorganizowana zanieczyszczeń do powietrza ze spalania paliw w silnikach pojazd ów mechanicznych poruszających się po terenie gospodarstwa. Planowany budynek nie będzie ogrzewany.

W celu zmniejszenia uciążliwości zapachowych związanych z procesami usuwania i transportu nawozów naturalnych, powinny być one przewożone wyłącznie przystosowanymi do tego celu środkami transportu. Ograniczenie emisji pyłów, gazów takich przykładowo jak amoniak czy też metan, substancji złowonnych oraz aerozoli bakteryjnych realizowane będzie poprzez stosowanie odpowiedniej diety wraz ze specjalnymi dodatkami zmniejszającymi złowonność substancji, a także poprzez utrzymywanie wysokich standardów higieny pomieszczeń inwentarskich i właściwą dezynfekcję przy użyciu wapna hydratyzowanego.

Przedsięwzięcia będzie zrealizowane poza obszarami chronionymi w myśl ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1336), w tym poza wyznaczonymi, mającymi znaczenie dla Wspólnoty i projektowanymi przekazanymi do Komisji Europejskiej obszarami Natura 2000.

Ze względu na usytuowanie przedsięwzięcia nie przewiduje się ekstremalnych sytuacji klimatycznych w obrębie analizowanego przedsięwzięcia.

Planowana inwestycja nie kwalifikuje się również do przedsięwzięć o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Na analizowanym terenie nie występują strefy ochronne ujęć wody.

Na terenie przewidzianym pod planowaną inwestycję nie występują obszary wodno-błotne, o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łęgowe, ujścia rzek, wybrzeży i środowiska morskiego. Przedmiotowa nieruchomość nie znajduje się na obszarach górskich lub leśnych, przylegających do jezior, objętych ochroną., w tym ujęć wód zbiorników śródlądowych. Ponadto analizowana działka nie należy do obszarów o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, jak również ochrony uzdrowiskowej.

Planowana inwestycja znajduje się w terenie o małej gęstości zaludnienia, bowiem średnia gęstość zaludnienia w gminie Dąbrowa Biskupia wynosi 34,9 os/km^2, zaś najbliższy ciek wodny Tążyna z Kanałem Parchańskim, od dopływu z Nowego Dworu, przepływa w odległości 320 m od planowanego przedsięwzięcia, w kierunku południowym.

Teren inwestycji położony jest w obszarze jednolitej części wód podziemnych oznaczonych europejskim kodem: PLGW2000045, zaliczanym do regionu wodnego Dolnej Wisły. Rozpatrywana jednolita część wód podziemnych nie jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

W ocenie organu I instancji, przeprowadzona analiza przedłożonej dokumentacji, w tym karty informacyjnej, pozwoliła ustalić, że realizacja i eksploatacja inwestycji nie będzie skutkować niekorzystnym wpływem na środowisko przyrodnicze i krajobraz, a przyjęte działania minimalizujące wyeliminują zidentyfikowane zagrożenia względem bliskiej zabudowy mieszkalnej i stwierdzonych elementów środowiska przyrodniczego.

Z kolei Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszcz w postanowieniu z dnia 25 marca 20026 r., znak: WOO.4220.49.2026.MK2.2, stwierdził na podstawie przedłożonej mu dokumentacji, że realizacja i eksploatacja planowanej inwestycji nie będzie skutkować niekorzystnym wpływem na środowisko przyrodnicze i krajobraz, a przyjęte działania minimalizujące wyeliminują zidentyfikowane zagrożenia względem stwierdzonych elementów środowiska przyrodniczego. Organ ten podkreślił również, że z dokumentacji zgromadzonej w sprawie, a w tym z KIP i jej uzupełnienia, wynika, iż podjęte zostaną odpowiednie działania ograniczające uciążliwości związane z emisją substancji złowonnych oraz generowaniem hałasu, co powoduje, że planowane przedsięwzięcie, w ocenie RDOŚ, ze względu na rodzaj i skalę możliwego oddziaływania, a także planowane rozwiązania techniczne i technologiczne, nie będzie powodowało ponadnormatywnej emisji substancji do powietrza oraz ponadnormatywnej emisji hałasu, jak również nie spowoduje zanieczyszczenia gleb, wód powierzchniowych i podziemnych i dlatego też, zdaniem RDOŚ w Bydgoszczy, nie jest wymagane przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Podobne stanowisko wyraziły pozostałe organy współdziałające w analizowanej sprawie, tj. Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu w opinii z dnia 05 lutego 2026 r., znak: GR.ZZŚ.5.4130.35.2026.WL oraz Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Inowrocławiu, w opinii z dnia 09 lutego 2026 r., znak: NNZ.9022.5.4.2026.

Tut. Kolegium podkreśla, że w procesie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach opinia organu współdziałającego co do zasady nie ma charakteru wiążącego dla organu prowadzącego postępowanie (w analizowanej sprawie dla Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia). W przepisach uouioś wyraźnie rozróżnia się opinię od uzgodnienia, które z kolei jest wiążące. Nawet jeśli wszystkie organy współdziałające wyrażą opinię, że nie ma potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, organ prowadzący postępowania ma prawo (a czasem obowiązek, jeśli wymaga tego materiał dowodowy) nałożyć obowiązek sporządzenia raportu OOŚ.

Choć opinia nie wiąże organu, to jednak jej zignorowanie bez przekonującej argumentacji merytorycznej w uzasadnieniu decyzji (zgodnie z art. 107 § 3 K.p.a.) stanowi naruszenie przepisów postępowania i jest częstą podstawą do uchylenia decyzji środowiskowej.

Zgodnie z art. 64 ust. 3a uouioś *„Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.".*

Z powyższego przepisu wynika, że jeżeli na wstępnym etapie procedury (screeningu) RDOŚ lub Wody Polskie uznają, że ocena nie jest konieczna, ale wskażą w swojej opinii konieczność określenia konkretnych warunków lub obowiązków w decyzji środowiskowej, organ wydający decyzję ma obowiązek je w niej uwzględnić (w tym zakresie opinia nabiera specyficznego, wiążącego charakteru, jeśli organ zdecyduje się odstąpić od OOŚ.

W rozpatrywanej sprawie wystąpiła właśnie taka sytuacja i Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia, jako organ prowadzący postępowania uwzględnił w swojej decyzji warunki i wymagania ustalone zarówno przez RDOŚ w Bydgoszczy jak i przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Toruniu.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 uouioś przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, gdy obowiązek powyższy został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 powyższej ustawy. Artykuł 63 ust. 1 wskazuje zaś, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy uwzględnieniu warunków wymienionym w powyższym artykule, przy czym ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku obliguje organ, w myśl art. 64 ust. 1, do wcześniejszego zasięgnięcia opinii organów współdziałających, a więc w tym przypadku Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Inowrocławiu oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Toruniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Organ prowadzący postępowanie jest zatem zobowiązany do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia przy uwzględnieniu stanowiska organów opiniujących. O tym, czy taka potrzeba istnieje decyduje on na podstawie całokształtu okoliczności konkretnej sprawy.

Na podstawie art. 63 ust. 1 uouioś organ I instancji wydaje postanowienie wówczas, gdy stwierdzi obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W przypadku, gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia

na środowisko, przy czym charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 84 ust. 1 i 2 uouioś), zaś w myśl art. 84 ust. 1a,

„W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.".

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem sądów administracyjnych, w przypadku, gdy odstąpiono od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymogów przewidzianych w przepisach K.p.a, powinno zawierać informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 uouioś, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Umożliwia to bowiem dokonanie oceny, co do prawidłowości rozstrzygnięcia w przedmiocie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia (zob: wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 marca 2017 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2496/16 i cyt. tam orzecznictwa, LEX nr 2325499).

Z powyższych przepisów wynika więc że umieszczenie przedsięwzięcia w wykazie przedsięwzięć mogących znaczącą oddziaływać na środowisko nie pociąga za sobą automatycznej konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W ocenie Kolegium zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, iż postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej przeprowadzone zostało w sposób zgodny z przepisami, a zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

Należy podkreślić, że w decyzji tej przeanalizowano i podano szczegółową argumentację odnoszącą się do wszystkich postanowień zawartych w art. 63 ust. 1 uouioś, tj.: Organ uwzględnił m.in. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, jego usytuowanie, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1 uouioś.

Zwrócono się także o opinie do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Inowrocławiu oraz Dyrektora Zarządu Zlewni w Toruniu.

Organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji dokonał więc analizy kryteriów zawartych w pkt 1-3 art. 63 ust. 1uouioś i doszedł do wniosku, że oddziaływanie przedsięwzięcia nie przekroczy standardów jakości środowiska poza granicami terenu do którego inwestor posiada tytuł prawny a w konsekwencji nie będzie stanowić zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji. Podstawę ustaleń organu w tym zakresie stanowiły opinie organów współdziałających oraz dane zawarte w KIP i jej uzupełnieniu.

Kolegium podkreśla, że pierwszym dokumentem składanym wraz z wnioskiem w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia jest Karta Informacyjna Przedsięwzięcia. Jest to dokument opisujący podstawowe parametry przedsięwzięcia, które pozwalają na ustalenie przez organ prowadzący postępowania czy konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko. Szczegółowy zakres KIP został określony w art. 62a ust. 1 ustawy. Zgodnie z tą regulacją KIP powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów,

o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,

2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,

3) rodzaju technologii,

4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,

5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,

6) rozwiązaniach chroniących środowisko,

7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,

8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,

9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,

10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy o drogach publicznych,

11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,

13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,

14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko - z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

W orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, że KIP jest specyficznym dowodem, dokumentem prywatnym podlegającym swobodnej ocenie. Przyznaje się jej jednak szczególną wartość dowodową, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. W związku z tym stwierdza się, że weryfikacja wiarygodności i mocy dowodowej tego dokumentu wymaga przeprowadzenia co najmniej porównywalnych pod względem fachowości i specjalistycznej analizy dowodów (np. dowodu z ekspertyzy specjalistycznej, która w sposób udokumentowany wykazywałaby m.in. wady lub błędne założenia lub ustalenia karty informacyjnej przedsięwzięcia). Jeżeli więc strony postępowania - niezależnie od weryfikacji i ocen organów orzekających w sprawie - zmierzają do podważenia wiarygodności lub mocy dowodowej karty informacyjnej w zakresie podstawowych informacji o planowanym przedsięwzięciu, to ich obowiązkiem jest zaoferowanie odpowiednich dowodów, które zmierzają do podważenia konkretnych

i istotnych elementów treściowych karty informacyjnej, o których mowa w art. 62a ust. 1 ustawy (zob: wyroki NSA z: 14 lipca 2026 r., III OSK 2610/23, LEX nr 4117505; 12 maja 2026 r., III OSK 2334/23, LEX nr 4107938; 24 lutego 2026 r., III OSK 881/23, LEX nr 4038839.)

Pamiętać jednak należy, że tak jak każdy inny dowód w sprawie, nawet specjalistyczny, tak i KIP przedłożona przez Inwestora podlega ocenie stosownie do art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. Organy mają zatem obowiązek rzetelnej weryfikacji danych zawartych w KIP oraz przeprowadzenia dodatkowych dowodów, jeżeli stwierdzą, że istnieją uzasadnione wątpliwości, co do wiarygodności zawartych w niej danych. W sytuacji gdyby istniały wątpliwości, co do danych zawartych w KIP, obowiązkiem organu byłoby, zgodnie z zasadą ogólną prawdy materialnej wyznaczonej dyspozycją art. 7 K.p.a., wezwanie wnioskodawcy do usunięcia takich wątpliwości. Nieusunięcie takich wątpliwości, zgodnie z zasadą przezorności, powinno doprowadzić organ o rozstrzygnięciu o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Obowiązek organów oceny karty w zakresie przydatności dla wydania rozstrzygnięcia w sprawie wynika również z tego, że KIP jest dokumentem prywatnym. W orzecznictwie podkreśla się zaś, że niedopuszczalne jest orzekanie przez organy, w sprawach dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, wyłącznie w oparciu o niezweryfikowane wnioski, zawarte w sporządzonych na zlecenie inwestora opracowaniach.

W analizowanej sprawie, mając na uwadze powyższe okoliczności, organ odwoławczy dwukrotnie uchylał decyzję Wójta Gminy Dąbrowa Biskupia orzekającą o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, wskazując na uchybienia w prowadzonym postępowaniu i braki w KIP.

Działania proceduralne organu odwoławczego doprowadziły m.in. do tego , że w dniu 30 października 2023 r. Inwestor udzielił pełnomocnictwa Panu Mariuszowi Pińkowskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Biuro Ochrony Środowiska VENTUS z siedzibą w Bożej Woli, do złożenia uzupełnienia KIP w imieniu Inwestora.

Firma Pan Mariusz Pińkowskiego działa od 2012 roku i zajmuje się przygotowaniem dokumentacji środowiskowej, a w tym m.in. raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, kart informacyjnych przedsięwzięcia (KIP), dokumentacji do decyzji środowiskowych, pozwoleń sektorowych i zintegrowanych, sporządzaniem analiz dotyczących rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń oraz hałasu prowadzeniem ewidencji, jak również doradztwem z zakresu prawa ochrony środowiska.

Wieloletnie doświadczenie w zakresie ochrony środowiska Pana Mariusza Pińkowskiego dawało gwarancję rzetelnego uzupełnienia dokumentacji, a w tym KIP.

W dniu 30 stycznia 2026 r. Inwestor przedłożył do Urzędu Gminy w Dąbrowie Biskupiej uzupełnienie KIP w postaci analiz w zakresie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu oraz hałasu w środowisku , których celem jest, zgodnie z deklaracją Inwestora, zmniejszenie oddziaływania na budynki mieszkalne. Przedmiotowe analizy zostały przedstawione w dwóch załącznikach:

1) Załącznik nr 1 – analiza w zakresie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu;

2) załącznik nr 2 – analiza w zakresie rozprzestrzeniania się hałasu.

Na potrzeby powyższych analiz zastosowano system obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń: OPERAT FB: v6.4.10./2012 Ryszard Samoć – zatwierdzony przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie pismem znak: BA/147/96.

Z przeprowadzonych analiz wynika, że w zakresie maksymalnych wartości stężeń: pyłu PM-10, tlenków azotu, tlenku węgla, amoniaku, siarkowodoru, węglowodorów aromatycznych, pyłu zwieszonego PM 2,5, nie stwierdza się żadnych przekroczeń ponadnormatywnych.

Z kolei na potrzeby analizy rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku zastosowano Program LEO- Prognozowanie hałasu przemysłowego – ATEST IOŚ (BH/158/95 z dnia 17.10.1995 r., Autor – Włodzimierz Pełka SOFT-P – Piotrków Trybunalski. W przypadku tej analizy również nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów natężenia dźwięku dla terenów chronionych akustycznie.

Kolegium podkreśla, że m.in. w wyniku określonych działań procesowych tut. Kolegium doszło m.in. do istotnej modyfikacji i uzupełnienia Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, jak również do kompromisowego oddalenia lokalizacji inwestycji od budynków mieszkalnych, o kilkadziesiąt metrów, co niewątpliwie będzie sprzyjać minimalizacji pojawiających się zagrożeń dla środowiska i mieszkańców, w związku z realizacją planowanej inwestycji.

Organ prowadzący postępowanie dokonał pełnego uzupełnienia dokumentacji zwłaszcza ze względu na wspomnianą zmianę lokalizacji inwestycji, co zostało poparte obliczeniami i ustaleniami wykonanymi, tak jak do Raportu OOŚ. Zastosowano bowiem wskazany wyżej system obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń: OPERAT FB: v6.4.10./2012 Ryszard Samoć – zatwierdzony przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie pismem znak: BA/147/96. Z kolei autor Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia (KIP) – Pan Mariusz Pińkowski, pełnomocnik Inwestora, posiadający długoletnie doświadczenie w sporządzaniu raportów i kart KIP, oświadczył, że wszelkie sporne kwestie, takie jak dotyczące odorów czy powiązań z innymi przedsięwzięciami, po dokonaniu poprawek wymaganych przez RDOŚ, zostały wyjaśnione i poparte właściwymi badaniami i wyliczeniami, tak jakby to było zrobione dla celów sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Kolegium podkreśla, że analiza KIP wraz z jej uzupełnieniem przeprowadzona przez tut. Kolegium z uwzględnieniem kryteriów o których jest mowa w art. 63 ust. 1 uouioś, a więc okoliczności, które wskazują, że przy orzekaniu w zakresie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko organ powinien uwzględnić m.in. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, jego usytuowanie, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1 uouioś, pozwoliła uznać, że zagrożenia związane z planowaną inwestycją zostaną na tyle ograniczone, że nie będzie to zagrażać środowisku i zdrowiu ludzi.

Kolegium po raz kolejny wskazuje, że niniejsza decyzja nie została podjęta pochopnie, lecz jest wyrazem długiego i wnikliwego postępowania wyjaśniającego w wyniku, którego doszło do istotnego uzupełnienia Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, zmiany lokalizacji inwestycji powodującej zmniejszenie ewentualnych uciążliwości i emisji do powietrza substancji złowonnych oraz hałasu, a także innych działań mających na celu minimalizację istniejących zagrożeń, co wynika m.in. z wezwań RDOŚ do uzupełnienia i złożenia wyjaśnień przez Inwestora.

W ocenie Kolegium uwzględnienie całokształtu wszystkich działań podejmowanych przez organy zarówno pierwszej jak i drugiej instancji, a w tym przez organy współdziałające

pozwala uznać, że zarzuty stron odwołujących się, a w tym, m.in. takie zarzuty jak: niewykonanie wskazań SKO, niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, brak rzeczywistego odniesienia się do zarzutów stron, bezzasadne odstąpienie od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, pominięcie analizy lokalizacji przedsięwzięcia, brak rzetelnej analizy oddziaływania odorowego, oparcie decyzji na deklaracjach Inwestora, nieusunięcie wątpliwości, naruszenie prawa własności właścicieli nieruchomości sąsiednich, niepowołanie biegłego, brak analizy wszystkich skutków funkcjonowania inwestycji, naruszenie zasady przezorności, należy uznać za nieuzasadnione.

Organ I instancji w piśmie przewodnim z dnia 31 lipca 2026 r., wskazał m.in., że zarzuty stron stanowią powielenie wcześniejszych zarzutów oraz że żadna ze stron nie zapoznała się z zebranym w postępowaniu materiałem dowodowym, pomimo prawidłowego powiadomienia o takiej możliwości, bez przedstawienia żadnych dowodów na poparcie swych żądań.

Kolegium zgadza się z taką argumentacją, ponieważ niezapoznanie się z uzupełnieniami KIP, a w tym m.in. z przedstawionymi analizami w zakresie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu oraz hałasu w środowisku, nie pozwoliło stronom w sposób obiektywny ocenić, czy działania Inwestora prowadzą do zmniejszenia istniejących zagrożeń czy też nie.

W ocenie Kolegium sporządzenie specjalistycznych analiz w wyżej wymienionym zakresie z użyciem profesjonalnych systemów i programów obliczeniowych, co zostało przedstawione w uzupełnieniu KIP dostarczonym Organowi w dniu 30 stycznia 2026 r., stanowi odpowiedź na wcześniejszą sugestię Kolegium, co do potrzeby powołania biegłego na okoliczność sporządzenia odpowiedniej specjalistycznej opinii m.in. w zakresie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń i hałasu.

Należy jednocześnie podkreślić, że zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2026 r., sygn. akt: II OSK 2436/23,, LEX nr 4101372,

„Powołanie biegłego na podstawie przepisu art. 84 § 1 k.p.a. ma charakter fakultatywny. Skorzystanie z tego środka dowodowego jest zasadne, jeżeli dla prawidłowego załatwienia sprawy, ze względu na poziom jej skomplikowania, wymagane są wiadomości, którymi nie dysponuje organ. Organ nie ma obowiązku powoływania biegłych, którzy zweryfikowaliby jego stanowisko i wyniki ustaleń w sprawie. To strona kwestionująca te ustalenia może posłużyć się dowodami wskazującymi na okoliczności, których istnienie zamierza wykazać. Przepisy postępowania administracyjnego nie stoją na przeszkodzie dostarczeniu opinii biegłego przez stronę postępowania.".

Odwołujące się strony pomimo kwestionowania ustaleń zawartych w KIP i w jej uzupełnieniu nie przedstawiły swojej „kontropinii", która zakwestionowałaby ustalenia przyjęte przez organ I instancji oraz organy współdziałające, poprzestając jedynie na formułowaniu gołosłownych zarzutów.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 lipca 2026 r., sygn. akt: III OSK 2610/23, LEX nr 4117505,

„Trafność ustaleń wynikających z treści karty informacyjnej podlega weryfikacji nie tylko przez organ, ale także przez współdziałające wyspecjalizowane organy wyrażające opinie w przedmiocie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Podważenie karty informacyjnej o przedsięwzięciu jako dowodu w sprawie, wymaga przedłożenia przez stronę ekspertyzy, opinii wydanej przez osobę posiadającą w danym

zakresie odpowiednią wiedzę i przygotowanie zawodowe, odnoszącej się do realiów związanych z realizacją i eksploatacją danego przedsięwzięcia na wskazanym terenie.".

W ocenie Kolegium należy zgodzić się z Wójtem Gminy Dąbrowa Biskupia, ze względu na nałożenie na Inwestora szeregu warunków i wymagań nakazujących podjęcie środków służących zapobieganiu przewidywanym szkodom środowiskowym jeszcze przed rozpoczęciem działalności, a także dotyczących planowanego przedsięwzięcia w fazie realizacji, eksploatacji, jak i użytkowania, to wykluczone jest naruszenie zasady przezorności oraz zasady prewencji wynikających z prawa ochrony środowiska oraz prawa Unii Europejskiej.

Wbrew zarzutom stron organ I instancji dokonał analizy rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, co zostało przedstawione w uzupełnionej KIP. Z analizy tej wynika, że standardy jakości powietrza zostaną dotrzymane. Granica terenu inwestycyjnego zostanie odizolowana naturalną barierą w postaci pasa zieleni. Dodatkowo Inwestor został zobowiązany do zastosowania różnych technologii zmniejszających stężenie maksymalne emitowanych zanieczyszczeń, m.in. poprzez prowadzenie higienicznego chowu zwierząt oraz dodawanie do pokarmu preparatów obniżających zapach, a także poprzez zapewnienie odpowiednich warunków sanitarno-higienicznych wewnątrz obiektu inwentarskiego w wariancie chowu ściółkowego.

Zdaniem Kolegium zarzuty stron odwołujących się dotyczące naruszenia art. 7, art. 77 § 1, art. 80 oraz art. 107 § 3 K.p.a. są nieuzasadnione. Zaskarżona decyzja została wydana bowiem po wyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego, a w tym KIP wraz z jej uzupełnieniami oraz opinii organów współdziałających. Organ I instancji słusznie zaznaczył w swoim piśmie przewodnim, że orzeczenia tych organów nie zostały przez strony zaskarżone, zaś KIP wraz z uzupełnieniami została sporządzona przez profesjonalny podmiot mający długoletnie doświadczenia w rozważanym zakresie.

Z kolei stosownie do art. 22 Konstytucji RP, ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny.

Kolegium podkreśla, że w myśl art. 32 Konstytucji RP, wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny.

Natomiast art. 64 Konstytucji RP statuuje prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia. Zgodnie z tym przepisem każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia. Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej.

Z przywołanych wyżej zasad konstytucyjnych wynikają określone uprawnienia i obowiązki wszystkich obywateli naszego kraju. Zatem Inwestor w ramach swoich uprawnień właścicielskich może zgodnie z zasadą wolności gospodarczej podejmować dowolną działalność, polegającą na przykład na budowie budynku inwentarskiego do chowu bydła, jednakże pod warunkiem, aby podejmowane przez niego działania były zgodne z obowiązującym porządkiem prawnym.

Kolegium wskazuje, że strony odwołujące się w swoim odwołaniu zaznaczyły, że mają świadomość tego, iż mieszkają na terenach wiejskich, na których zazwyczaj prowadzona jest działalność rolnicza polegająca np. na hodowli krów, drobiu, tuczników, czy też innych zwierząt gospodarskich oraz że znają specyfikę pracy w rolnictwie. Zatem

akceptują fakt, iż ze względów technologicznych w pewnych dniach w roku mogą pojawić się określone uciążliwości wynikające z prowadzonej hodowli, czy też innej działalności rolniczej. Jednak ich sprzeciw, jak to zostało wskazane w odwołaniu, nie wynika z braku akceptacji dla działalności rolniczej, a z obawy, że planowana inwestycja może wpłynąć na pogorszenie warunków ich życia i spowodować określone zagrożenia dla zdrowia ludzi i środowiska.

Kolegium podkreśla zatem, iż osoby decydujące się na zamieszkanie na wsi powinny brać pod uwagę możliwość okresowego pogorszenia komfortu życia z powodu pojawienia się substancji złowonnych, czy też zwiększonego hałasu generowanego przez hodowane zwierzęta, co zostało m.in. podkreślone przez samych odwołujących się. Jednak w sytuacji, gdy pojawiające się uciążliwości nie przekraczają dopuszczalnych norm i wymogów, to oznacza, że Inwestor działa zgodnie z obowiązującym prawem, a więc zgodnie także z konstytucyjnymi zasadami wyznaczającymi standardy równości i wolności obywatelskich.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, a w tym m.in. fakt, że trzy specjalistyczne w dziedzinie ochrony środowiska organy współdziałające, tj.: Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Inowrocławiu oraz Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, stwierdziły, iż dla planowanego przedsięwzięcia nie jest konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, przy uwzględnieniu wymagań i warunków określonych w ich opiniach, tut. Kolegium uznało, po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego, że należy utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy, ponieważ odpowiada ona prawu.

Jednocześnie tut. Kolegium podkreśla, że w ramach realizacji wyrażonej w art. 10 § 1 K.p.a. zasady wysłuchania stron, pismem z dnia 21 sierpnia 2026 r., znak: SKO.4220.33.2026, Kolegium zawiadomiło Strony o możliwości wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy za pośrednictwem tutejszego Kolegium, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Termin ten uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła skargę na decyzję wprost do sądu administracyjnego. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:
1) wskazanie zaskarżonej decyzji;
2) oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy;
3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Stosownie do obowiązku wynikającego z art. 107 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy wskazuje, że wysokość wpisu od skargi wynosi 200 zł, na podstawie § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535).

Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych albo o przyznanie prawa pomocy. Zgodnie z art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym (t. j. Dz. U. z 2026 r., poz. 143 ze zm.), prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego. Stosownie do art. 243 § 1 prawo pomocy może być

przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

Skład orzekający:

Przewodniczący: Jerzy Jamiołkowski

JERZY JAMIOŁKOWSKI
Elektronicznie podpisany przez JERZY JAMIOŁKOWSKI
Data: 2026.11.24 11:14:12 +01'00'

Członek: Łukasz Szews

Łukasz Szews
Elektronicznie podpisany przez Łukasz Szews
Data: 2026.11.24 11:18:02 +01'00'

Członek: Beata Dębicka

Beata Monika Dębicka
Elektronicznie podpisany przez Beata Monika Dębicka
Data: 2026.11.24 11:20:11 +01'00'

8. Pozostałe strony poprzez obwieszczenie
9. Wójt Gminy Dąbrowa Biskupia
10. SKO w Bydgoszczy- aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
   ul. Dworcowa 81, 85-009 Bydgoszcz.
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Inowrocławiu
   ul. Plac Klasztorny 1b, 88-100 Inowrocław
3. Dyrektor Zarządu Zlewni w Toruniu
   Państwowe Gospodarstwo Wodne
   Wody Polskie
   al. Ks. Jerzego Popiełuszki 3, 87-100 Toruń

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy z siedzibą przy ul. Jagiellońskiej 3, informuje, że przetwarzanie Państwa danych osobowych odbywa się zgodnie z przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych - RODO (Dz.U. UE. L. Z 2016 r. Nr 119, str. 1). Szczegółowe informacje o zasadach przetwarzania Państwa danych osobowych oraz o przysługujących Państwu prawach z tym związanych, znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej pod adresem:
https://www.bip.sko-bydgoszcz.pl/90,rodo